

om hvilke man maatte erkjende, at de ifølge deres Bæsen maatte siges at være Hovedjernbaneanlæg, nødvendige for Opkomsten af en Provinds, der trænge til at bringes frem, og hvis Forhold vare af den Betskaffenhed, at private Jernbaner ikke der kunde betale sig. Ingen klagede, og Ingen var berettiget til at klage, jeg gjentager det, thi det var et Statsformaal, og jeg vil da sige, at, naar de Herrer se, hvorledes Situationen finantzielt er, saa er det dog et Tegns paa en høi Grad af Almensands, at der ikke er blevet klaget. Læge De Herrer det sidst omdelte Statsregnskab for Dem, ville De — saa vidt jeg husker Side 18 — se, hvad der er udgivet til Statsbaner i Sjælland og paa Fyn indtil Udgangen af Aaret 1876 — 77. Det er nemlig den ringe Sum af c. 66,700,000 Kr.! Jeg beder De Herrer erindre, at dette jo er den bestedneste, den allerbestedneste Form for denne Sum; thi det er jo aabenbart, at det Rentetab, som der ved at anlægge Statens Penge i dette Aktiv er forarsaget Finantzerne, ikke at tale om Rentens Renter, meget betydelig forøger dette Beløb. Vrede Medlemmer ville erindre, at i Henhold til Loven af 1861 betalte vi Jernbanerne med Obligationer til en bestemt Kurs, der var jo et Kursstab, som selvfølgelig ogsaa maa regnes med for at faae den rette Sum, som Jernbanerne have kostet. Men vi ere jo ingenlunde blevne staaende ved denne Sum, hvormed det sidst fremlagte Statsregnskab af 1876 — 77 slutter; thi efter den Tid er der for Finantsaaret 1877 — 78 søgt bevilget 1,489,000 Kr.; i det fremlagte Finantsbudget for 1878 — 79 er der søgt bevilget 1,739,000 Kr. Der er udbetalt af Staten til Subventionsbaner efter Principet af 1873 2,500,000 Kr. Der er til Esbjerg Haan, som er bleven sat i Forbindelse med de jydsk-fynske Jernbaneanlæg, udbetalt mindst 1,200,000 Kr.; det var den Sum, som fandtes i Loven af 1868, men jeg tror, at der er tilkommet senere ikke ubetydelige Udgifter. Naar ærede Medlemmer ville sammenlægge disse Summer, ville de faae 73,300,000 Kr., som ere anbragte i de jydsk-fynske Jernbaner, uden at Noget dog er berettiget til at klage; thi saa længe som vi holde os indenfor denne Sum, have vi dels anlagt Hovedbaner, dels gjennem Tilskud til Subventionsbaner efter Loven af 1873 betalt for, hvad Staten virkelig har faaet Bederlag for. Det Tilskud af 105,000 Kr. pr. Mil, som Staten har betalt til Banerne, nemlig 80,000 Kr. plus de halve Expropriationsomkostninger, der med en rum Sum kunne ansættes til 25,000 Kr., er et Udtryk dels for, at Staten faaer sine offentlige Hverv bedre besørgede, idet Statens Postvæsen og Tjenestegang bliver bedre besørget, og dels maa Staten give et Bederlag for den Tilførsel af Trafik, som utvivlsomt sker til Hovedbanen igjennem dens Tødbaner, Sidebanerne. Staten har altsaa kun betalt, hvad den fra det offentlige Standpunkt

skal betale, dels som Jernbaneanlægsentreprenør, dels som Baretager af en Del offentlige Interesser, som ligge i Statens Haand. Hertil er der altsaa kun Tale om, at man har betalt, hvad man skal, paa det Offentliges Vegne i almindelige centrale Diemed, men naar man gaar over til den lokale Banebygning, ophører jo en hvilken-somhelst saadan Ret til at tage til den Eine fra den Anden. Naar ærede Medlemmer ville se, hvorledes det aarlige Forhold er, hvori Sjælland og Sjælland — Fyn contribuere til den Forretning, som materielt tjener til at støtte Befolkningen i Sjælland, saa er det ogsaa meget simpelt opgjort. For ikke at tage de Summer, som endnu ikke ere opgivne, holder jeg mig ganske simpelt til de Summer, som findes i Statsregnskabet, nemlig de 66,700,000 Kr. Naar de Herrer ville efterse Beretningen om Driften for de jydsk-fynske Jernbaner, ville de se, at Udbyttet for disse Baner 1876 — 77, altsaa for det samme Aar, er 1,541,000 Kr., det er nysigtigt udregnet 2 $\frac{1}{2}$ pCt. Der er altsaa et ligefremt Rentetab, naar vi sætte Renten til den almindelige Statsrente: 4 pCt., af 1,112,000 Kr.; dette er netop det Beløb, der mangler i, at Renten skal være 4 pCt. Deraf bære Sjælland og Fyn naturligvis deres Andel, og naar vi tage den naturlige Maalestok, Befolkningen, bære Sjælland og Fyn med 956,000 Indbyggere de 592,000 Kr., medens de andre Landsdele med 828,600 Indbyggere bære 520,000 Kr. Det er altsaa foruden den ovennævnte Sum, som den fælles Statskasse, uden at man har kunnet gjøre Indvendinger derimod, har anvendt paa at forsyne Sjælland og Fyn med Jernbaner, det Beløb, som man aarlig lader de andre Landsdele gjennem Rentetabet tilflyde til Jernbaneforretningen i Sjælland og Fyn. (Udfryselse). Det ærede Medlem synes ikke at kunne bringe sig til den Overbevisning, at denne Sum, hvis man havde den i Statskassen, vilde kunne anbringes paa en saadan Maade, at den vilde give 4 pCt. Men foruden dette bære selvfølgelig de andre Landsdele ogsaa deres Andel i Rentetabet af det Beløb, der staaer i Subventionsbanerne. Dette Rentetab andrager 47,000 Kr. for de andre Landsdeles Vedkommende, og disse yde altsaa et aarligt Tilskud af 567,000 Kr. til Jernbaneforretningen i Sjælland og Fyn. Jeg beder bemærket, at derfor er man ikke berettiget til at klage, det er endnu kun Hovedbaner, vi have bygget i Sjælland og Fyn, men derimod er det fuldstændig givet, at vilde vi gaa over til at bygge Baner, som kun kom enkelte Egne til Gode, vilde man med fuld Ret klage over, at den Eine kom til at betale det, som den Anden drog Nytte af. Der er endnu et Forhold, som jeg ikke ved denne Leilighed kan undlade at gjøre opmærksom paa, det er nemlig Hensynet til den Forsyning med Jernbaner, som finder Sted i de forskjellige